

Geometrikus díszítő mintázatok gyökerei. I.

Origin of the geometrical patterns of the ornaments. I.

dr. SZÓCS Katalin

nyugalmazott mérnök

ABSTRACT

The paper gives a short revue in the borderline of the sciences about origine of the decorativ art design. Natural sciences, including technical sciences, developed from the ancient Mesopotamian and Egyptian secret theses. The symbolical way of expression of antiquity passes down to the Middle Ages. There is an obvious connection between the ancient philosopy and symbols, and the ornaments of buildings and hungarian folk art.

KIVONAT

A kutatás röviden körbejárja az épített örökségünkben és a népművészetünkben megtalálható geometriai díszítőelem jelentésének gyökereit. Mint minden természettudomány, a technika történeti tudomány is a mezopotámiai és egyiptomi tudásból származik. Ezt a tudás az elemek formáiban átvette a középkor és a mai kor is. Nyilvánvaló kapcsolat van a régi szimbolika, a díszítő elemek és a magyar népi művészet között.

Kulcsszavak: csillag, kerék, élet virága

1. KÖRSZERŰ ELEMEEK

A kutatásom témája az a hatágú csillagszerű mintázat, mely nagy gyakorisággal megtalálható a régi épített örökségen, valamint festett és faragott tárgyainkon, kapuinkon, kopjafáinkon. Olyan gyakran lehet vele találkozni, hogy a szép alakjával bizonyára feltűnik a népművészetet szerető ember számára. Több tudományágot kellett áttanulmányoznom ahhoz, hogy ismétlődő kapcsolatot találjak bennük: régi népek teremtéstörténetei, bölcelet, művészettörténet, geometria, a Kárpáthon néprajza. Ezt a kutatást a határtudományokhoz sorolják. Ami nagyon érdekes, hogy e hatos szirmú virág mintázatának fennmaradása nem a bölceletnek, geometriának vagy tudománytörténetnek köszönhető. Kizárólag a népi hagyomány által őrződött meg napjainkig.

Kezdetben a régi nevét sem tudtam. Végül a harmadik évezred elején megjelent egy több mint 15 000 évesnek tartott Smaragdtábla szövegében, mint az élet virága. Ezt az írást az atlantiszi időkhöz kapcsolják Melchizedek és Daneley amerikai fizikusok. Az újabb bölceleti szövegekben szintén élet virágaként szerepel. Az ógörögök a szakrális geometriához sorolják.

A Smaragdtábla úgymond teljes fordítása csak az új évezredünk elején jelent meg.

A legrégebbi bölceleti szövegeként ismert atlantiszi Smaragdtáblák szerint az élet virága alakzata, a teremtéshez és világunk szerkezetéhez kapcsolódik. (1, 2, 3). Az ókor bölcselete a napkorongot és azt leképező kör alakú virágokat az Istenanyához rendeli. A virág az anyai jellegű világmindenség eredetének és működésének jelképe. A kör a világ egységét és a teremtő Egy rendjének érvényesülését képjelezi.

Az élet virágának mintázata mértani szempontból körkörös, és szabályosan ismétlődő körelemekből áll. Hasonló körszerű díszítőelemeket a régi templomoknál találunk meg. Az ógörög bölceletben szó van a szakrális geometria elemeiről, melyet az ókortól a templomok formavilága

használ fel. A szakrálisnak nevezett geometriával ma sem korunk bölcelete sem a matematika nem foglalkozik.

Feltűnően sok ilyen hatszirmú virág található itt a Kárpát-medencében. Nálunk a nép Vénusz csillagnak, hatágú csillagnak, keréknek, kabalának stb. nevezi.

Az élet virágának mintázata a geometria szerint hét körből áll. A körök az élet alapját képező spirális áramlás egy fordulatának felelnek meg. Az életben minden hullámszerű spirális mozgást végez, mert a mindenség eredete és összetartó ereje fénytermészetű. Ilyen forgástest alakot öltenek a bolygók, az anyagok atomjainak és molekuláinak erőterei. Körszerű mágneses térre törekszenek az élő szervezetekben kialakult bonyolultabb szerkezetű makromolekulák is. A különböző ligandumok, molekulák erőtereinek gömbszerű kapcsolódásából alakulnak ki az élő szövetek. Ha több részecske van jelen, akkor a negatív töltésű részek egy gömbfelületen rendeződnek a pozitív töltésű részek köré.

1. ábra

Életmag faragott kapun: Dióshalom, Csíkszentkirály

Kör alakból indulnak ki nemcsak virágaink, hanem településeink, szakrális épületeink és azok díszítő elemei is. A kezdeti napfigyelésre is szolgáló imahelyek körtemplomok voltak. Máig fennmaradt a kolozsmonostori, szebeni, kézdiszentléleki, kercesdi, kallósi, kiszombori, guraszádai és algyógyi körtemplom. A félkör alakú szentéllyel rendelkező régi templomainknál megfigyelhető, hogy a déli ablakkal szembeni ajtófélfák lényegében napkapuk is. A déli napállásnak felelnek meg.

A teremtő szellem a maga végtelenségében a körhöz hasonló. A régi korok embere a kört, mint a Nap jelét, anyai jelleggel ruházta fel. A hindu bölcelet szerint a lét az anya-szellemtől származik (VII. Stanza 1). Az Egy teremtő természetű anyai jellegű. A rábaközi tudósok hagyatéka szerint a Kör-Ég-Ős maga volt az anyai természetű szellemanyag, amiből a világ létrejött [4].

A kör, a gömb, a kerék, az élet virága a spirális rezgőmozgás képjeleinek felel meg, melyek az anyatermészetű Egy teremtő szellemi erőit jelölik.

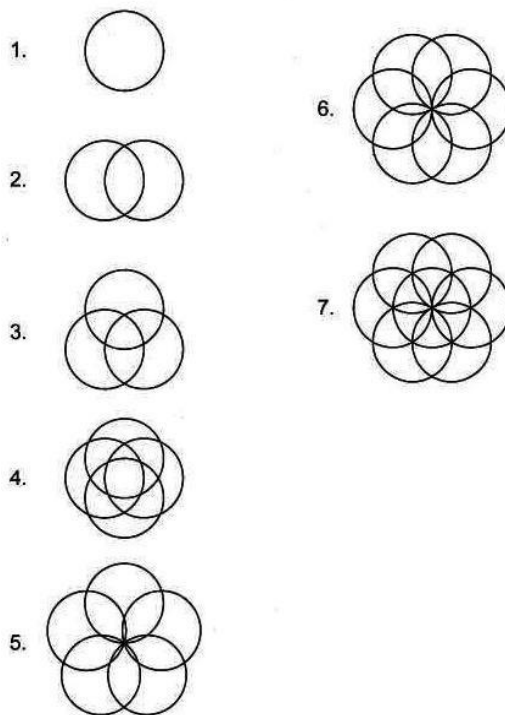
Nem véletlenül lett a kör templomaink alapvető formavilágának meghatározója. Körből indulhatt ki régen a templomok mennyezete és ablakainak alakja. Egyre több helyen fedeznek fel rotondákat itt a Kárpát-medencében. A népi építkezésben gyakran szerepelnek a körmotívumok. A kör díszítő elemként megtalálható nemcsak épületeink homlokzatán, ablak- és ajtóparkányok kiképzésénél, hanem kapuinkon, belső lakóterünkben is. A sumér jelrendszerben a kör a Teremtő képjele [7]. A teremtő erőt az ókor népe szüzi szellemnek vélte. Ezért nem véletlen, hogy az ókor embere az anyatermészet jelének tartotta a kört.

Kör szavunknak megfelelően van Körös folyóink, Korb (Brassó m.), Korcsóna, Cornea és Cornereva (Krassó-Szőrény m.), Korna, Cornu (Fehér m.), Korpád, Nádaskóród, Corneni, Cornești (Kolozs m.), Kóród (Maros m.), Korojesd (Hunyad m.), Szamoskóród (Szatmár m.), Koronka, Karaszentgyörgy, Karánsebes, Kardó, Karika, Karulyfalva (Corui), Kardos (Cordoș), Kerc, Kercesd, Kereszély, Kerlés (Chirales), Kerpenyes (Cărpiniș), Körmend helyneveink.

Van Erdélyben Körös folyóink mellett Karas-Krassó megyénk, Karajman hegyünk. A különböző népeknél a teremtő neve Körös szavunkhoz hasonló rezgéssel rendelkezik: Kurusi (Kenya), Korosz (vogul), Kronosz (görög), Chronos (tibeti), Karana (hindu).

2. AZ ÉLET KERKEKE

A hatszirmú élet virágának mintázata lényegében egy körökből álló geometriai forma. A hat szíromlevél szabályosan egy körben helyezkedik el. Olyan, mint egy kerék. Ezért nem véletlen, hogy több helyen keréknek hívják. Ilyen kerék található az istennő mellett a székesfehérvári kőtárban, Kassán a Domonkosok címerében, akárcsak Kolozsváron, Szászrégenben, a madéfalvi emlékművön, Krakkóban a Jagello Egyetemen, székely kapuk és népi eszközök egy részén stb.

2. ábra
A hét lépéselem

Melchizedek a hét körből álló belső hatágú részt életmagnak nevezi. (1). Ez a kisebb alakzat található meg leggyakrabban tájainkon a népi faragásokon. A valóságban az élet virágának mintázata sokkal több körből áll. A népi díszítőművészet még használ egy kevésbé nagyobb szakrális mintázatot is. Faragott tárgyainkon az élet virága ritkábban kétszer több körből kialakult mintázatot mutat, mely 24 szíromlevélből áll, és szintén egy körben helyezkedik el. Ez gyakrabban a háromszéki medence falvaiban lelhető fel kapu sasokon, faragott népi tárgyakon, de megtalálható a szkíta lőportartókon is.

Mértani szempontból minden a körből indul ki. A körök egymással való metszéseiből eredő mértani formák a szakrális geometriai elemeit képezik: háromszög, négyszög, ötszög, hatszög, hétszög, tórusz stb. A modern matematika nem vette át ezeket az ógörög fogalmakat, ahogy a bölcelet sem.

A régi népek hitregéi és bölcelete szerint a kör az ős- Egy, a teremtő erő jele. A formák az Egy köréből, annak levetüléséből jönnek létre. Mindenik egy nagyobb körbe írható. Az élet virága mintázatában, ebben a végtelen körben vannak kisebb köröként ábrázolt részek, melyek hasonlóak az eredeti egyhez.

Az atlantiszi Smaragdtáblák szövege szerint a körrel jelzett Végtelenben a teremtő és a világot fenntartó fény lakozik. (2, 3) A kör és az Egy nemcsak a kezdetet jelenti, hanem a vég nélküli, az állandó változást fenntartó és mindenütt jelen lévő erőt is:

„Létezik egy Első, kinek nincs vége és kezdete,

Ki mindennek teremtője és mindent kormányoz”. [3]

A régi mezopotámiai időkben és az onnan származtatható zarathusztrai hagyományban a bölcseséget körrel ábrázolták, akárcsak a Napot és a teremtőt. A teremtő bölcsessége szerint világunkban az Egy törvénye uralkodik. A Smaragdtábla szerint a kör a világ egységes alapon való működését és a teremtő Egy jelenlétét jelzi.

„Halld most a titkok titkát:

Ismerd meg a kört, a kezdet és vég nélkülit.

Annak az alakját, aki Egy és mindenütt jelen levő.

Halld és figyeld, menj és használd.” [3]

Minden eredete a fény. A fizikai mérésekből már régebb tudjuk, hogy a fény elektromágneses hullámként terjed, hullámvölgyek és hullámhegyek váltják egymást. A sötét is a fény egyik megjelenési formája. A nappal feltételezi az éjszakát, a fény a sötétséget. A fény a sötét által válik láthatóvá. A legrégebbi írásnak tartott Tot Smaragdtáblája szerint a sötétség és a fény ugyanabból a forrásból származik. A sötétség a bölcsesség velejárója. A hinduk szerint a fény és az árnyék az élet teremtő és mozgató erőit képezik.

3. ábra

Járom, Válaszúti Múzeum

A körkörös mintázatú élet virágát sok helyen keréknek nevezik. A magyar hagyomány szerint a körként ábrázolt fényerő, mint az ég kereke hozta létre és tarja fent a világot:

„Ég Kereke, kerékagya

Beleesett vízbe, sárba,

Így vált világ abroncsává,

Csillagok tartó vasává...” [4]

Az ég kereke vagy a napkerék nemcsak a magyarság, hanem a hindu, egyiptomi és a tibeti hagyományban is szakrális szimbólumként található meg.

Mezopotámiában a kereket Istár övének, a babiloniak a Hold házának nevezték. A hindu teremtésmondában a Teremtő Egy kerékagyában nyugvó energia tartja össze a világot:

„A Meg nem születő kerékagyában

Nyugvó EGY tartja össze az összes teremtményt.”(Rigvéda, X. 82)

A Rigvédában megjelenik az Egykerékű szekér motívuma. A hindu teremtésmítoszban a világ keletkezése és szerkezete szintén a kerék-motívumhoz kötődik. Ez a képzet megtalálható régi imáinkban és a magyar tudó (táltos) hagyományban is. Kör-Ég-Östől származik a világ. A teremtéskor az „Ég kereke” lendült mozgásba. [4]

4. ábra

Céhláda, Tokaji Múzeum

Kerék mellett ábrázolták a mezopotámiai Samas napistent. Az ószövetségi Ezékielnél az őrző lények lelke kerékként jelenik meg. A négy égtájhoz négy szellemi lény rendelődik: „Egy-egy kerék volt a földön az élőlények mellett, mind a négy mellett... Amikor az élőlények mentek, a kerekek forogtak mellettük, és amikor felemelkedtek, a kerekek is velük együtt emelkedtek fel... mert az élőlények lelke volt a kerekben” (Ez 1,15–21). Zakariásnál négy kocsi jelenik meg (Zak 6,1–6).

A népi képzeletben hasonló köráramlást képjelez a forgó kerék és a kereszt. Archaikus régi imánkban a tiszta anygali lelkek erőtere forgó kerekékként, illetve keresztékként jelenik meg:

„Engem őriz három angyal...

Szent keresztet, forogjatok,

Szent kerekek, áramoljatok.” [5]

A középkori kódexek rajzain a lángoló napkerék hordozza a napot Hélios, illetve Illés szekerén. Sámson a börtönben forgatja a világ malmát (Bír 16,20). Isten kereke izzó parázsból van (Dán 7,9). Az indiánoknál az Élet kereke a gyógyító erővel kapcsolatban jelenik meg. Az európai hagyományban a sors kerekét Nemesisz vagy Fortuna forgatja. A görögök Éosz Hajnal istennője napkeréken érkezik. A kozmikus kerék mozgatója a keresztényeknél maga Isten, keleten Csakravarti, a keltáknál Mag Ruith. A hatküllös kerék Zeusz illetve Jupiter képjele. Az óind hitregékben a nyolcküllös kereket Visnu istennő a mindenség tetején, egy nyolcszirmú lótuszon ülve mozgatja. A buddhisták Dharmacsakrája is nyolc küllővel rendelkezik. A kelta Brigid istennőt, a Tavasz lányát is kerékként ábrázolták. A keresztény képjelek között Szent Katalinhoz társul a kerék.

5. ábra

Templomi kazetta, Csengersima Faragott templomi kő: Marosszentimre

A hun bölcséletben a közösségi élet működését szabályozó törvény Iga-ként jelenik meg. A kettősségen alapuló élet rendszerét a hun tanítás két örvény malmán örölt REND-nek nevezi, mely nem más mint az egek nevében alkotott Iga emberért, állatért, erdőért, mezőért, vizekért, szelekért, tüzekért, az öt égtájért. (4) A kereket a székelyek őseink szent Igájának nevezik, így például a Bucsinhágón. A kerék, az Iga és az Ige is az élet állandó megújulásában és változásában rejlő törvényszerűséghez kötődik.

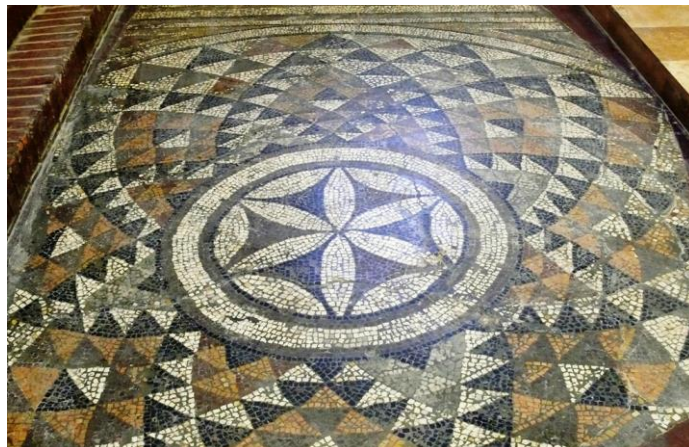
3. A VÁLTOZÁS MINT KÖRMOZGÁS

Az élet virága egy körszerű mozgáson alapuló világegyetemet jelképez. Végtelen mozgás jellemzi a szellemi és fizikai világot is. Tesla szerint világunk megismeréséhez rezgésekben kell gondolkodnunk. Naprendszerünk bolygói és csillagaink mind forgástestként végzik mozgásukat és egy csoportba való forgásuk is gömbszerű pályán történik. Amire azt mondjuk gravitáció, az lényegében egy elektromágneses térnek felel meg. A föld gravitációs tere is forgástest alakját veszi fel.

A hun bölcsélet szerint az élet egy örök örvénylés csigavonala szerint változik. Az állandóan változó élet spirálisan visszatérő jelleggel rendelkezik. A spirál törvénye a hármasságon alapszik. Az is ismeretes, hogy a fényenergia terjedése a Fibonacci spirál szerint történik. Ez egy logaritmikus görbe.

Az energia minden formája csigavonalasan terjed. Nem véletlen, hogy az istennőkhöz kapcsolódó csigaház vonala a harmonikus energia rezgési módja szerinti mintázatot követ.

A varrottasaink és templomaink ablakain látható szellőrózsa balra irányuló mozgást jelöl. Ez az óramutató járásával ellentétes mozgás az anyatermészetre jellemző. Bal spirál jellemzi a Naprendszer égitestjeinek mozgását, a föld nap körüli keringését, az ember erőterének áramlását, a fa növekedését, az elektron és a neutron mozgását.

6. ábra

Padlómozaik a római korból: Szombathelyi Múzeum

A kör az anyatermészetű Egy-et jelöli, aki megsokszorozítva magát teremti meg a világot. A hun bölcelet Kör-égősnek, illetve Ég kerekének nevezi a Teremtőt. A különböző népek nevezik Kronosznak, Karanásznak, Korosznak, Chronosznak.

A körök egymásra épülve bonyolultabb rendszert alkotnak. A létkörök metszéseinél alakul ki végül az élet virágának nevezett ősi jelkép. Ez a körkörös erők együttműködéséből kialakult rezgési létforma Melchizedek szerint minden dolog eredetét és működésének rendjét képezi le.

A teremtő első körének kivetítésével, illetve a sejtszaporodásnál egyből kettő lesz. Az egy köre úgy osztódik ketté, hogy nem válik el egymástól, hanem egy átfedési zónában metszi egymást. Az összekapcsolt közös erőteréből folytatódik a teremtés. Ezt a közös harmadik részt nevezik mandorlának, hálnak, ösmagnak, istenfiúnak, sárkánynak. A mandorlában lévő feszültség kiegyenlítésre törekszik. Ezért újból osztódik, létrehozva egy harmadik kört, és így tovább. Az osztódási lépések száma hét. Ezért addig osztódik, amíg a hetes szerkezetű létet ki nem teljesíti. Maga az élet keletkezése, a Genézis és a sejtszaporodás is ilyen módon megy végbe.

A kapcsolódások alapja a hármasság. A hármasság lényegében két erő együttműködéséből keletkezik. Két különböző spirális energiaáramlás kapcsolódásával egy közös erőter jön létre. A két kör és a közös rész hármasságot képvisel. A kapcsolódási tartomány mindkét fél minőségét tartalmazza. Ez a közös rész mindkettőtől különbözik, minőségileg egy harmadik részt alkot. A hármasság olyan, mint a kezdeti Egy: harmonikus és teremtő erővel bír. A hármasság a hitregékben a szeretethez és az istennőhöz kapcsolódik.

A fejlődés alapja a kapcsolódásokban rejlik. Az élettengeri áramlása a kapcsolódások hármasságán alapszik. A földi lét kifejlődése és alakulása a résztvevők kapcsolódásaitól függ. Az erőterek összekapcsolódásával alakul ki a magformájú őstojásnak nevezett mintázat. A hindu bölcelet ezt fénylő tojásnak nevezi, melyhez hármasság jelleget társít: „A fénylő tojás magában három.” [III. Stanza, 4] A hármasság olyan mint a teremtő Egy ereje. A hindu bölcelet szerint mikor az Egy kettő lesz, megjelenik a háromszoros. A három egy. (VII. Stanza, 3)

Az ókor bölcelete szerint a tiszta szellemi erő a hármasság harmóniájában leledzik. A lét változó jellegét leíró spirál törvénye a hármasságon alapszik. A harmónia a semlegességhez hasonlatos, de béke, öröm és nyugalom jellemzi. A hun bölcelet szerint az Egy Ős Ég örök nyugalomban létezik mindaddig, amíg osztatlan állapotban van. Osztódás után tengernyi szellem és tengernyi anyag keletkezik.

Valóságunkban az anyag parányaihoz hasonlóan minden hasonló szerkezeti elemből tevődik össze. Világunkban mindenben azonos törvény működik, mivel a mind látható mind a láthatatlan formák alapja a rezgés. A lét rendszere az alapegység egymásra épülésével jön létre és egyre bonyolultabb lesz. A két kör metszésénél keletkezett átfedési tartományban rejlik a továbbteremtéshez szükséges erő.

Az élet virágának mintázatát létrehozó körök kapcsolódásai egy végtelen rezgést jelölnek. Világunk fraktál típusú elemei egy hasonló mágneses összerendeződés szerint kapcsolódnak egymáshoz. A lépéselemek sora magát a sejtosztódást is szemlélteti. Így az élet virága a teremtésnek és az élet működésének szimbóluma.

A minket alkotó sejtek és a körülöttünk levő dolgok mintázatai egy egymásra épülő rendszert alkotnak

Az embert alkotó fraktálok is visszafordulnak önmagába. Ha az emberben található eredeti modell egy kicsit is megváltozik, ez hatással van a nagy hologramra. Ha az eredetiből kiáradó fraktálok elég energiamozgást teremtenek, akkor az egész fraktálrendszer átrendeződik. Ezt a szellemi erőt a kvantumfizika energia mezőnek vagy térnek nevezi. A térelmélet szerint mindennel egységben létezőnk és nem elszigetelt egyedekként. Az anyag jellegzetességét végső soron a tér határozza meg. Az ember magából impulzusokat bocsát ki a lét a terébe akár egy radar. Ugyanakkor minden pillanatban ebből a térből nyerünk ki információt. A térrel érzékeink segítségével kerülünk kapcsolatba.

7. ábra

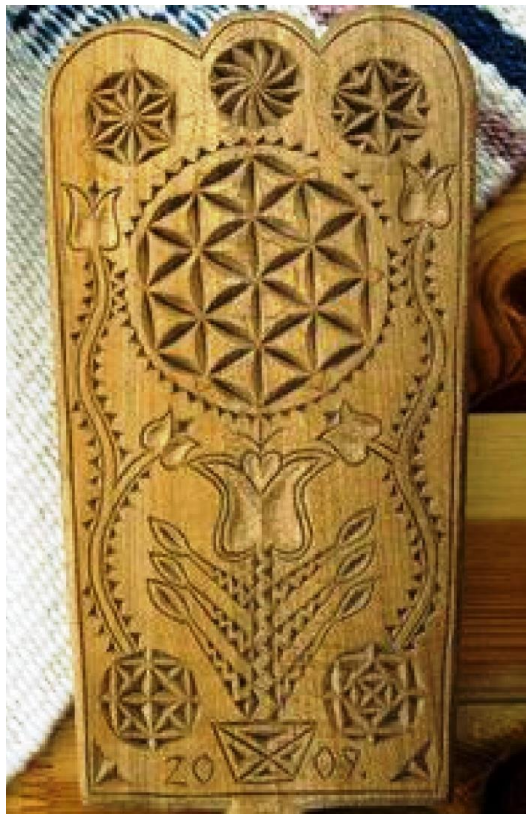
Éltesejt, Esztergomi kápolna; Lóportartó, Szászsebesi Múzeum

A virág szirmai képezik a részek kapcsolódási módjait. Szabályossága révén szakrális kapcsolatokat jelöl. A harmonikus kapcsolódást lemintázó élet virága mindenik szirmának egyenlő méretű mandulamag alakja van. A szirmokat a szakrális geometria nyelvén mandorlának nevezik. A metszési mandorlába írható az első háromszög, mely a platóni szakrális geometria alapjait képezi. Ugyanez a szabályos háromszög megtalálható a Föld-Hold arányainál, a piramis méreteinél. (1) Harmonikus kapcsolódásnál a mandorlába beírható háromszög méreteiben a Fibonacci számot adja, illetve 1,61215. Ez a mandorla egy szakrális képjel. Ilyen ovális keretbe a bronzkorban csak a tiszta szellemű Mitra istenfiút ábrázolták. A kereszténységben csak Jézust illette meg a tojásszerű mintázattal rendelkező keret. A legrégebből fennmaradt koronázási paláston ilyen ívelt mintázatban jelenik meg Jézus. Ugyancsak ilyen mandorlába ábrázolják a román kori és gótikus templomok freskóin: Velemér, Székelyderzs, Sepsikilyén, Kiéte, Hidegség, Gerény (Ungvár), Gelence, Ruszt, Kolozsvár, Verespatak stb.

A tojásszerű mandorlába írható harmonikus háromszög a mezopotámiai jelrendszerben a szeretetet képjelezte. A lét lényege a szeretet- szeretetlenség törvényén alapszik. A sumér hitvilágban a szeretet maga a kozmikus Rend [8]. Az ember egységélményét a szeretet kozmikus rendje segíti megvalósítani. A feleszmélt emberben a szeretet erejével történik meg az egység helyreállítása.

Az esszénus-hun tanítás szerint mindenben megtalálható a teremtő erő törvénye. Mindenki előtt nyitva áll az út a szakrális régió felé:

„A törvény bele van írva mindenbe, ami élet.
Megtalálható a füvekben, a fákbán, a folyókban,
A hegyekben, az ég madaraiban,
Az erdei teremtményekben, a tenger halaiban,
De legfőképpen megtaláljátok önmagatokban.” (8)

8. ábra
Faragott szék, Bánffyhunyad

Az állandó változó életben épp a kapcsolódások segítik elő a fejlődést.

A földet anyaföldnek hívjuk. Az ókor népe a világot a földanyától származtatta, és nagy tisztelettel, szakrális rítusokkal fordultak felé. A földanyát a hegy képviseli. A hegy hasonló az Egyhez, a teremtő erőhöz. Hozzá felfelé kell menni a szellemi régió felé. Változik kívül és belül is. Végtelen mozgásban van. A földben a kőzetek, az ércetek állandó átalakulásban vannak. Erről szól a földtan tudománya. Az ércetek iránya követi a hold és a nap földkörüli mozgását.

A földünk közepén található erőforrás éltet mindent és határozza meg a lét formáit:

„Mélyen a föld közepén van a virág
a Szellem forrása, mely megköt minden alakzatot.

Mert tudd, hogy a föld testben él
Mint ahogy te is saját alakodban lakozol.”[3]

A föld közepén lévő virágnak nevezett energiaforrás nem csak a lét formáit határozza meg, hanem állandóan erővel tölti fel:

„Mélyen az élet termeiben nyílt egy virág.
Közepén nagy erő sugara tört elő.

A virág erővel telített minden hozzájövőt.” [3]

Az élet virága egy végtelen és önmagába forduló áramlást képjelez. Ez egy olyan mintázatot jelent, amely az eredeti modellnek megfelelően megismétli önmagát [1, 3]. Ehhez hasonlatosan a kisebb hologramok halmazából álló fraktálrendszer alkotja lelkünket, testünket, az atomokat, molekulákat, ligandumokat, sejtjeinket, a minket körülvevő világot.

„Az élet virága hasonló a benned lévő szellemhez,

És úgy terjed szét a Földben,
Ahogyan a te szellemed tölti be testedet.” [3]

A tapasztalatainkban, a kapcsolatainkban, tudásunkban rejlik a fejlődésünk, jelenik meg a bölcsességünk. Tót smaragdtábláin olvasható:

„Az ki követi a bölcsesség útját,
Az élet virágára nyitott legyen.
Tágítva tudatát a sötétségtől.” [3]

Az emberben is megtalálható az élet virága által képjelezett harmonikus lélekerő. Ez a teremtő erő örökkévalóságához hasonló és érzékelhető fényként van jelen.

Az élet virágának nevezett mintázat közepét, mely hét körből alakult ki életmagnak nevezik. [1, 22]. Ez a mintázat található meg a legtöbb népi faragott és festett tárgyakon, bútorokon, kapukon. Az élet virágának harmonikus alakja egész Kárpát-medence szerte fellelhető. A 24 kört magába foglaló nagyobb mintázatot élet sejtjének nevezik. Ez is megtalálható Erdélyben Szárazajtán, és Háromszék több településén, a futásfalvi templomkapun stb. Ilyen mintázat található meg az esztergomi kápolna Árpádkori ajtófélfáján, a svájci hunvölgy népi faragásain.

Több tudományágban az élet virágának mintázata képezi az újabb kutatásokat. A csillagászat a naprendszerben lévő bolygók mozgását a matematikai modellek segítségével hasonló mértani vonalak metszéseként írja le, mint az élet virága.

A zenetudományban a hangok terjedését, interferenciáját, harmonikus hangzásokat szintén a modellezik. A matematikai modelljük alapja a hang spirális terjedése, és a spirál köreinek metszése, melyek szintén a fentihez hasonló szabályos mértani alakzatokat képeznek le. A kör a szív F hangjának és 360 Hz-nek felel meg. Az életvirágának hét körből álló belső magja 2520 Hz-frekvenciával rezeg és a felső F hangot képezi le. A 24 körből álló életsejtje 7200 Hz-nek és a felső A hangnak felel meg.

IRODALOMJEGYZÉK

- Melchizedek, D., 1999: *Az élet virágának ősi titka*. Mandala Véda, Budakeszi, 51 o.
- Hoppál, M.; Jankovics M.; Nagy A.: Szemadám, Gy., 2000: *Jelképtár*. Helikon, Gyula, 235 o.
- Doreal, 2001: *Az atlantiszi Toth smaragdtáblái*. Mandala Véda, Budakeszi, 151 o.
12. Máté I.: *Yotengrit*. I–II. Palatia, Győr, 2004–2005, 20 o.
- Erdélyi Zs.: *Hegyet hágék, lőtőt lépék*. Kalligram, Pozsony, 1999. 134 o.
- Jordan M.: *Din miturile lumii*. Enciclopedie tematica. Humanitas, Bucuresti, 2002, 34 o.
- Falvay K.: *Boldogasszony*. Tertia, Budapest, 2001. 83 o
- Székely E. B., 1999: *Az Esszénus Béke Evangélium*. I–III. Élő Föld Kiadó, Budapest, 40 o.
- Tánczos V. 2006: *Folklórszimbólumok*. KJNT–BBTE, Kolozsvár.
- Ipoly A., 1854: *Magyar mythologia*. Pest.
- Kandra K., 2006: *Magyar mitológia*. Magyar Ház, Budapest.
- Durant, I., 1952: *Das Gedichte der Zivilisation*. Bern.
- A művészet története*. Magyar Könyvklub, Budapest, 2000.
- Eliade, M., 2002: *Az eredet bűvöletében*. Fríg Kiadó, Budapest
- Eliade, M., 2004: *Kovácsok és alkímisták*. Budapest.
- Szatmáry L., 1928: *Magyar alkímisták*. Természettudományi Társulat, Budapest.
- Baráth T., 1988: *Magyarok őstörténete*. Somogyi Zoltán kiadása.
- www.adamus-saint-germain.hu
- Néprajzi lexikon*. III. Budapest, 1987.
- Pozsony F., 2006: *Erdélyi népszokások*. KJNT–BBTE, Kolozsvár.
- Daneley, R., 2001: *Az örvényen túl*. Mandala Véda, Budakeszi.
- Benedek I., 1972: *A tudás útja*. Gondolat, Budapest.
- Diószegi V., 1978: *A pogány magyarok hitvilága*. Budapest.
- Márton, V., 2000: *A sumer kultúra története*. Miskolci Bölcsész Egyesület.